

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Po obedu se podamo v Prater. Tako se zove velikanski cesarski vrt, katerega pa dvor ne zakleplje za se, ampak je tudi občinstvu odprt. Tamkaj najdeš vse sorte zabavo za malo in tudi veliko deco. Dunajčan je namreč rad vesel. Pivaren in kavaren je cela red. Toda dnes strežniki niso imeli gostov na škripalo; klaverni in pobiti so stali med vrati. Ker nič ni šlo v žep, pa so roke v žepu držali; ali so v žepu jezni fige kazali, tega vam ne morem povedati. Za otroke in pesterne je tukaj — raj; za-nje pa morajo tudi lajne biti. Tukaj se bogata gospoda vozi v finih kočijah, navadni ljudje peš hodijo, deca in invalidi pa po štirih. Dunajske otroke sem videl ravno tako v prahu vrtati, kakor naše slovenske otroke na vesi. Mislil sem, ali si je že morebiti otrok svest, da je prah in pepel, ker tako rad v prahu sedi, ka-li?

Iz Praterja, ki je na severni strani mesta, se peljamo po konjski železnici skozi celo mesto na južno stran mesta, da si ogledamo cesarski grad Schönbrunn. Vozili smo se skorej celo uro. Za menoj ste sedeli dve gospé, ki ste celo pot druga drugo hvalili ter se niste mogli dosti prehvaliti. Slednjič se tako spozabite, da ste celo svoje može hvaliti jeli, kar se menda redkokedaj zgodi.

Grad Schönbrunn od zunaj ni kaj posebnega, od znotraj pa ga nismo videli; notri namreč nismo več silili, ker je že solnce zahajalo. Vrt okoli gradu pa je prelep. Drevoredi so jako vabljivi, in visoke zelene ograje so, kakor zeleno zidovje kraj potov. Mično bi bilo še zverinjak pogledati. Pa nekdo je rekel: Medveda sem že videl, in medved je podoben medvedu, — pojdimo rajši v pivarno, da se nekoliko okrepčamo. Modri nasvet je bil z večino glasov vzprejet, tudi jaz sem neprestrašeno za njega glasoval.

Če človek celi dragi den dunajsko kamenje zabija, ga večer noge bolijo in podplati žgejo in lahko se vsedeš. Pri večerji se nama pridruži ljub prijatelj in znamenit Slovenec na Dunaju, ki je zvedel, da se slovenska Štajarca po Dunaju klatita. Pogovarjali smo se o vseh rečeh in še o nekaterih drugih, in nismo druge besede spregovorili, kakor slovensko, meneč, da v celi dvorani ni večšega slovensčine. Toda drugi dan se je zglasil nek profesor zagrebački, ki je zvečer poslušal naše pogovore, rekši, da so ga jako zanimali. Čudna reč! v nekaterih pisarnah na Slovenskem nas ne razumejo, in mi se na Dunaju s slovenskim jezikom ne moremo potajiti.

Okoli in okoli notranjega mesta je široka

cesta, „ring“ ali okrožna ulica imenovana. Tukaj stojé najkrasneje palače, velikanska državna in mestna poslopja. Videl sem parlament ali palačo, v kateri se shaja državni zbor. Notri nisem šel gledat, pa zunaj sem si pogledal stene, v katero slovenski poslanci že toliko let bob mečejo. Tudi se stavbarjem neki ni posrečilo dvorane tako sezidati, da bi se glas govornika lepo odmeval, ampak govornika prè prav težko razumejo, ker se glas pozgubi po dvorani. Zdaj si pa lahko izrajtate, zakaj naši poslanci nič ne dosežejo; ministri na državni klopi pač slabo čujejo. Tudi pred novim meščanskom hramom sem en čas stal ter ga občudoval. Lep je res in prostoren, pa 14 milijonov, ki je v njem zaidanih, vendar ne gleda iz njega.

(Dalje prih.)

Smešnica 45. Velika zeljna kad se je sušila na dvorišču. Sosedov Šima in domači France sta si jo prec izvolila ter jo postavila na glavo. Kmalu sta stala potlej že tudi na njej. „Šima“, reče France, „skoči sedaj doli pa ti dam krajcar“. „Ej“, odvrne Šima, „to in pa še kaj? Idi pa ti doli ter skoči potlej sem gori in jaz ti dam dva“.

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Svitli cesar je podelil mil. g. Ign. Orožnu, dekanu stolnega kapitla v Mariboru, red železne krone III. vrste.

(Imenovanje.) G. Ivan Kuralt, pristav c. kr. okr. sodnija v Ratečah, pride na enako mesto v Gornjigrad.

(Narodna čitalnica.) Narodna čitalnica v Celju je imela v preteklem letu 82 udov. Predsednik v nje odboru je tudi za naprej g. dr. Jos. Srnc, c. kr. odvetnik v Celju, v odboru pa so gg.: drž. poslanec, Miha Vošnjak, prof. M. Žolgar, dr. Iv. Dečko, kateh. M. Mattek, I. Jerman, B. Kregar in V. Lemež.

(Občini zbor) „katol. podp. društva“ v Celju se bo obhajal v nedeljo, dne 20. novebr. t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni „pri Slonu“ s sledečim dnevnim redom: 1. Razna poročila. 2. Volitev novega odbora za prihodnja 3 leta. 3. Nasveti. K obilnemu vdeleževanju vabi vse p. n. častite ude in društvene prijatelje najuljudneje
Odbor.

(Smrtna kosa.) G. Moric Sajovic, c. kr. notar v Celju je v ponedeljek, dne 7. nov. umrl. Ranjci je bil predsednik notarske zbornice v v Celju, sicer pa jo je vlekel z mestom.

(Vino.) Po zgornjih Halozah: v Žitalah, Majšpergu in Makolah so letos obilo vina dobili, dobrot pa je srednja. Ponuja se štrtinjak po 40—50 glđ., slabše dobode pa se tudi po 30 glđ.

(Okr. šolski svet.) V okr. šolskem svetu v Sevnici sedé vsled zadnje volitve ti-le gg.:

Fr. Lenček, veleposestnik na Blanci, Fr. Vršec, c. kr. notar v Sevnici, M. Starkel, c. kr. vodja zemljiščnih knjig, V. Medic, okr. zdravnik in J. Zalokar, posestnik v Zagradcu.

(Mokri grob.) V soboto, dne 5. nov. je v Dravi pri Brezju zaletel splav ali „flos“ na skalo ter se je ob njej razbil. Dve ženski ste padli v vodo ter zginili, moški pa so se vzdržali na brvnih ali pa so splezali na skalo ter se s tem rešili gotove smrti.

(Povodenj.) Vsled obilnega dežja je bila zadnje dni na večih krajih povodenj, izlasti je delala Savinja veliko škodo. V Celju jim je vdrla celo v kleti nove bolenišnice ter jim je dokazala, da možje, ki so hišo stavili, ne vedo ravno veliko, če so prav „čiste nemške krvi“.

(Šulverein.) „Obče spoštovani“ veliki Nemeč, g. A. Mravlagg, usnjar pri sv. Lenartu v slov. gor., hoče na vsak način nekaj biti. Ker ni več načelnik okr. zastopa, za to pa kuje sedaj na podružnici nemšk. šulvereina. V nedeljo, dne 13. nov. bodo mu bojda že zadnji žebelj zabili v novo krono ter ga bodo potem naredili za načelnika te podružnice. Razumeje se, da slovenskih kmetov ne bode v pričo pri tem „kronanju“.

(Požarna bramba.) V Trbovljah se je ustanovila požarna bramba. Udov šteje že blizu 60 in so se pričele že tudi potrebne vaje.

(Črna knjiga.) V Peštu imajo pri redarstvu zapisnik tacih ljudi, ki bivajo v mestu pa so imeli že kako kaznen pri redarstvu samem ali že tudi pri sodnijah. Letos stoji v teh „črnih knjigah“ 1869 imen. To so v resnici zanimive knjige.

(Požigalka.) Roza Kos, dekla pri Petru Bizjaku, mesarju na Tezni pri Mariboru, je deklet še le 16 let staro ali bila je že 6krat užgala pri svojem gospodarju na različnih rečeh. Ko so jo v tem zasegli, rekla je, da je to storila, ker jo je nek J. Ferik za to najel ter ji obljubil, da jo bo vzel za to za ženo. Okrožna sodnija v Celju ji je pa sedaj prisodila 4 leta težke ječe. To je kopriva, žgeča že v mladih dneih.

(Cena poslopij.) Po vseh okrajih se vrši cenitev poslopij, to pa za to, naj se izve je-li kaže, da vzame dežela zavarovanje poslopij proti ognju v roke. V Mariborskem okraju je 14.807 poslopij — brez mesta — in so 11,848.889 gld. vredna. Na njih pa lahko zgori za 7,483.138 gld.

(Plin.) Po mestih je sedaj plin že skorej povsem za razsvitljenje ulic v rabi, ali on postane lahko prav nevaren. Tako je v noči od nedelje na pondeljek počila v Beljaku ena tistih cevih, po katerih se plin steka v hiše. Plin se je vlekel po zemlji in vlezal v trafiko g. Krist. Gruber. Nesrečnica je spala in plin dihala va-se ter se ni več vzbudila.

(Bela žena.) Č. g. Karol Ferd. Ripšelj, župnik na Vidmu, umrl je dne 8. nov. 1887 v 67. letu svoje dobe. Ranjci je bil svoje dni vojaški duhovnik, vrli sadjerejec in umetnik v rezljanju. Naj počiva v miru.

Loterijske številke:

V Trstu 5. novembra 1887: 69, 23, 2, 65, 61
V Lincu „ „ 87, 79, 83, 35, 8

Poslano.

Presrečno zahvalo izrekam slavn. odboru bralnega društva v Ribnici za krasno diplomu častnega uda; slavn. odboru občine Janževi vrh Arlica za ganljivo poslovno pismo in slav. odboru podružnice sv. Cirila in Metoda v Lehnu za premilo in veselo častitko z besedami:

„Skala in dob se maji — zvestoba Slovencev vedno ostane.“ Bog vas vse obvaruj!

V Lembahu, meseca novembra 1887.

A. Kocuvan, župnik.

Oznanilo.

C. kr. okrajna sodnija v Ptujju naznanja, da se je sodnijska dražba zapuščinskih vin iz letnikov 1869—1887, dne 25. novembra 1887 v Zavrči umrlega kaplana gosp. Franca Roškerja dovolila in da se bode dne

29. novembra 1887

predpoldnem ob 9. uri v Zavrču s tem pristavkom vršila, da se bodejo vina samo za cenilno vrednost ali nad cenilno vrednostjo proti takojnemu plačanju oddala.

C. kr. okrajno sodišče v Ptujju,
dne 4. novembra 1887.

Dražba cerkv. vina v Lembahu.

Na Elizabetino, dne 19. t. m. ob 10. uri se bode 16 polovnjakov novega vina z novimi sodi po dražbi prodavalo.

Cerkveno predstojništvo.

Cerkvenega vina

25 polovnjakov prodalo se bode v sredo dne 16. nov. popoldne ob 1. uri v Makolah. Dobro blago po nizki ceni.

Cerkveno predstojništvo.

Cerkveno vino

iz Hlapja in Slateneka okoli 16 polovnjakov se bo 15. novembra v cerkveni kleti sv. Jakobova v slov. goricah ob 10. uri predpoldne po dražbi prodajalo.